

[K. B. Andersen]

Flere har været inde på problemet med dagsordenerne, som vi jo ikke har kunnet løse. Det gælder hr. Alfred Hansen nu sidst, og det gælder hr. Bjørn Poulsen og hr. Arne Melchior. Men jeg er glad for, at det blev opfanget – jeg tror, det var hr. Arne Melchior, der sagde, at han fornemmede, at der i betænkningen lå nogle tanker, der måtte tages som udtryk for, at vi heller ikke rigtig synes, det er helt lykkeligt, som det er, og jeg tror, der er vilje til at prøve at finde en lidt anden praksis. Men som hr. Bjørn Poulsen, der var mest inde på emnet, også sagde: vi har ikke i dette øjeblik fundet de vises sten, og derfor gør vi ikke mere ved det.

Så håber jeg meget, at vi kommer igennem med forslaget om den elektriske afstemning – af mange grunde. For det første giver det en nøjagtighed, som det somme tider kan være næsten umuligt for vore tingsekretærer at skaffe, for nu at sige det på en pæn måde. Og det er, fordi medlemmerne sådan farer ind og ud, som vi jo alle sammen ved.

Men så må jeg sige til hr. Arne Melchior, at det er ikke rigtigt, når hr. Arne Melchior siger, at man kan registrere, hvordan der er stemt. For det første er, hvis der er forholdsvis mange, der stemmer anderledes end deres parti, navnene ikke altid opført i folketingsårbogen; det var de heller ikke tidligere. Jeg har fundet nogle meget interessante eksempler, som jeg, når jeg engang er ude af dette ting, skal deltagtiggøre andre i. Det er altså nogle af dem, vi kan konstatere.

Men en ting, hr. Arne Melchior ikke kan se, er, hvis der tilfældigt er et par medlemmer af et parti, der enten er eller bliver væk, og det kan også somme tider have interesse. Jeg synes altså, det er rigtigt, at man senere kan se, hvordan hvert enkelt medlem har stemt, og derfor håber jeg, at vi får det forslag igennem.

Jeg skal ikke knytte nogen kommentarer til det, hr. Glistrup sagde. Vi har i præsidiat haft et godt samarbejde om denne sag; vi har i udvalget haft et godt og sagligt samarbejde, som hr. Glistrup har taget del i, og fordi vi så nu taler for gallerier, der oven i købet ikke er særlig fulde, finder jeg ingen anledning til at gå ind på hr. Glistrups betragtninger her.

Så sagde hr. Poul Schlüter, at det var godt, vi havde fået flere værelser til medlemmerne, men at vi stadig havde for få, og at det hang

sammen med, at statsministeriet skulle være her i huset. Jeg er en af dem, der stærkt har forsvaret, at statsministeriet er her i huset, også af hensyn til folketinget. Jeg kan huske den tid – og det kan hr. Poul Schlüter også – da den daværende statsminister havde fået den idé – det var en af hans få dårlige ideer efter min mening – at statsministeriet skulle ligge i Assistenthuset, hvad der kunne siges forskellige morsomme bemærkninger om, bemærkninger, som måske stadig kunne siges, men det skal jeg helt lade ligge. Partilederne var sure, inden de nogen sinde kom derover, og det havde ikke nogen god virkning på forhandlingerne. Statsministeriet bør efter min mening være her i huset, men så kan man diskutere, om ikke, hvis det får vokseværk, noget af det kan anbringes på mindre centrale steder end dér, hvor det er anbragt i dag, og den diskussion tager jeg meget gerne del i.

Så vil jeg gerne gøre en bemærkning om det, som blev sagt om den foreslåede styrkelse af formandens stilling. Det er jo ikke mig selv, der kommer til at nyde godt af det, for jeg forsvinder ved næste valg, men som det blev fremhævet af hr. J. K. Hansen, hr. Christophersen, hr. Arne Melchior og hr. Chr. Christensen m.fl., og som man måske kan sige det en lille smule slagordsagtigt: alle lande har regeringer, men det er ikke alle lande, der har parlamenter. Og derfor bør vi nok værne om parlamenterne på en rimelig måde, de steder, hvor de er, og sørge for, at de får rimelige arbejdsvilkår, også rimelige arbejdsvilkår i forhold til den til enhver tid siddende regering, og det gælder selvfølgelig ikke mindst, når man har et samfund, hvor mindretalsregeringer er det meget ofte forekommende. Her er det særlig vigtigt, at parlamentet er styrket på en rimelig måde, og det mener jeg også at visse ting i dette forslag er udtryk for.

Og så blot til sidst: hr. J. K. Hansen nævnte, og flere fulgte op og var enige i – i hvert fald var det tilfældet hos det, man normalt ville kalde et bekvemt flertal – at medlemmernes økonomiske forhold og medlemmernes arbejdsforhold ikke var rimelige.

Jeg beklager, at vi ikke kunne komme igennem med noget denne gang. Vi fik at vide endnu en gang, at tiden ikke var inde. Det har den aldrig været, siden jeg kom herind i 1957. Det vil den formentlig aldrig bli-